

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

Titulus VIII. De Conjugio Leprosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62672](#)

conjugiò post ejus, quem alter habebat, conjugis obitum potiundi spe facta, ab adulterina consuetudine mutuaque matrimonii promissione recessum & arrharum restitutionem persuaderent. Sed id zelô quam Juris peritiam majore; quod criminiis impedimentum ita cessare, ullâ Juris autoritate vel ratione non evincatur, cit. Sanchez Lib. 7. disp. 79. n. 7. Imò Jus matrimonio copulari indiscriminatum non permittat adulteros, qui illud defacto contraxerunt vel de contrahendo fidem sibi mutuo dederunt, can. Relatum c. i. Et. c. i. & c. Veniens cit. conjugium cum adultera, si fides ei data sit, irritum pronuntietur, recessu ab ista & ad legitimam uxorem reditu non obstante: idque justissimâ ratione; quod, si ab impedimento semel contracto se dicto modò eximere valerent, illius introductione matrimoniorum fidei parum fuisset prospectum; cum ab adulterino commercio eos absterendi vim non haberet ademptio spei conjugio potiundi, si temporanei ejusque brevissimi recessus beneficii impedimentum tolli, & amissam illius spem recuperari posse, adulteri carent. Aliud esset, si ante adulterium commissum à matrimonii de facto initu contractu vel promissione recederent; cum enim tali casu matrimonii contractus vel promissio alterius conjugi vivente cum adulterio non concurreret, impedimentum nuptiale non contraheretur, per text. c. fin. cit. ad hoc inducendum adulterii cum matrimonio vel illius promissione concussum exigentis, ut ibi cum Ant. de Butrio in fine, Anchorano n. 2. Boich. n. 3. observant Speculat. ad banc Rubric. §. Unio. n. 4. Sotus in 4. disp. 37. q. unit. art. 4. & cit. Sanchez n. 5.

TITULUS VIII.

De Conjugio Leproforum.

S U M M A R I U M.

1. Matrimonium inire possunt infetti leprâ:
2. Quia tamen antecedentia sponsalia:
3. Non etiam matrimonium solvit:
4. Etiam si hoc nondum sit consummatum.
5. Lepra non est iusta causa Divortii:
6. Nisi notabile periculum afferat infectionis.
7. Eadem aliorum morborum contagiorum ratio est.

8. A leproso divorvum non facilè suadendum est:
9. Et facilius à thoro, quam à coabitatione permittendum,
10. Saltem si lepra matrimonium non antecessit.

Cum leprosi à civitatibus & hominum consortio passim arcantur, individua vita societati, quæ conjugio initur, non minus quam alia nuptiarum impedita obstat videbi, & iis interseri non immerito

immerito potest Lepra. Quia, an & quomodo conjugii contractui & usui obstat, ut clarius constet, certa dubiis præmittemus.

Certum itaque est Primò, leprosus, si reperiant, qui cum ipsis velint matrimonium inire, posse; quia Edictum de Nuptiis prohibitorium est, c. Cum apud 23. de Spons. & matrim. ac proinde de re generaliter omnibus, specialiter non prohibitis, permisit, Glossa in c. cit. V. Prohibitorum & l. Mutus 43. §. 1. ff. de Procuratoribus & in c. Quoniam 2. V. Liberum, hanc Rubr. Secundò, nihilominus sponsalia de futuro, quibus lepra supervenit, dissolvi; ut sponsus eâ non infectus conditioni valeat renuntiare, etiam si illa fuissent jurata, ut c. Quemadmodum 25. pr. de Jurejurando decisum & ratio clara est; quia sponsalibus & adjecto juramento ineft conditio, Nisi res notabiliter mutetur, ut arg. l. Cum quis 38. pr. ff. de Solutionibus in c. cit. tantum Glossa V. Condito, & Ant. de Butrio n. 13. quod vel maximè contingit leprâ superveniente. Tertiò leprâ, tam præcedente quam subsequente, matrimonium quoad vinculum non dissolvi saltem, si id per carnalem copulam sit consummatum, can. Is qui 32. q. 7. c. 1. §. Quoniam & c. Quoniam 2. quia matrimonii consummati vinculum infolabile est Jure Divino Matth. cap. 19. v. 6.

Dubium autem imprimis est de matrimonio Rato; hoc enim, superveniente leprâ dirimi, desumi videtur ex c. fin. verbis, Ad eam recipiendam cogi non debet, cum qua nondum matrimonium fuerit consummatum: & ex can. Quod proposuit 32. q. 7. quo textu relatus Gregorius III. vel potius II. de viro, cui uxor infirmitate (ac proin etiam leprâ) correpta non valuit debitum reddere, re-

scribens, Si, inquit, non poteris se continere, nubar, non obstante valore matrimonii initi cum infirma; cum, si hoc fuisset nullum, ei subsidii opem non subtrahi, Papa non præcepisset.

Sed, licet dispensationis in matrimonio Rato petenda & concedenda causam justam esse, quod eo conjuctorum alter in lepram inciderit, non immerito existimat Sanchez Lib. 2. de Matrim. disp. 16. n. 5. & Perez disp. 40. de Matrim. s. 7. n. 13. & propter hanc in illo dispensatum, testis sit Burgesius de Irregular. p. 6. Tit. de Sponsal. n. 74. unanimis tamen DD. sententia, leprâ superveniente, matrimonii Rati vinculum ipso Jure dissolvi, negat; quod id dirimenti vis soli professioni Religiosæ induita reperiatur, c. Verum 2. & c. Ex publico 7. de Convers. conjugat.

Neque, si verborum cortici non inhareamus, eâ vi etiam lepram polle-re, evincit in eam rem adductorum textuum prior; cum isto proposita questio fuerit de sponsalibus, non quibuscumque, sed disertè de Futuro: quæ verba questioni c. fin. cit. Urbano Papæ proposita, ad ejus declarationem & dubitationem omnem tollendam à S. Raymundo compilatore, fortassis Gregorii IX. iussu, adjecta, observat Gonzalez in c. cit. n. 8. Unde, ut interrogatio congruat responsio, in hac ab Urbano reddita verbum Consummatum de consummatione, non quæ per copulam carnalem: sed de ea, quæ per consensum de præsenti præstitum habetur, & matrimonium quoad essentiam consummat, l. Nuptias 30. ff. de R. I. intelligendum, ibi Hostiens. in fine, Panormit. n. 3. & ceteri Interpp. ac DD. notant.

Minus expedita expositio est posterioris sive can. Quod proposuit cit. & Gratiano quidem lacris Canonibus, in d.

B b 2

Evange-

Evangelica & Apostolica doctrinæ ad-
versari viuis est §. Sed illud post can. cit.
Unde ipse uxore ita infirmâ, ut debitum
conjugale reddere non valeret, alias nu-
ptias Anglis recens ad fidem conversis in-
dultas, vel potius ex gravibus causis tole-
ratas, ait §. *Quoniam post can. Si quis*
cum noverca, 24. q. cit. Sed melius can.
illô contentum Papæ Rescriptum cum
Glossa V. *Nubat de muliere nondum co-*
gnita, & de nuptiis propter ejus infirmi-
tatem cum alia permisiss præviâ dispen-
satione in matrimonio Rato, Pontius
Lib. 7. de Matr. cap. 52. n. 14. & Bar-
bosa in can. Quod proposuisti cit. n. 2.
vel de muliere correpta infirmitate arcta-
tionis sive arctitudinis; ut à viro carna-
liter cognosci non posset, ac proinde ad
matrimonium validè ineundum & con-
summandum esset inhabilis, cum VV. In-
terpp. nonnullis intelligent Tholofan.
in c. 1. de Sponf. n. 27. Canus Lib. 6.
Loc. Theolog. cap. 8. ad 8. & Bellarminus
Lib. 1. de Matrim. cap. 11. in fine.

Neque refert; quod ei subtrahi pro-
hibentur subsidia vitæ; quia hæc vel per
restitutionem dotis, vel de consilio dun-
taxat ei ex Papæ refripienti mente præ-
benda fuisse, cum cit. Glossa notat Barbo-
sa cit. n. 2.

§. Dubium deinde est, an propter le-
pram supervenientem conjux sanus à le-
proso saltem quoad thorum valeat diver-
tere, eique conjugale debitum negare. Ra-
tio dubitandi de una parte est; quod, ut
initiò insinuatum est, propter periculum
infectionis leprosi ab humano confortio
passim arceantur aedē; ut eis peculiares
Ecclesiæ assignentur, c. *Cum dicat 2. de*
Eccles. adif. & lepræ percussis Moniali-
bis, quantumvis alias ad strictam Clau-
suram obligatae sint, egressus è claustrō à
Pio V. permittatur Confit. quæ incipit
Decori, apud Donatum Tom. 4. Praxis

Regular. Tract. 4. q. 1. n. 2. Cur non
etiam removeri queant à cohabitatione,
& præsertim à communi thoro? cùm in-
fectionis periculum ex istius usu multo
majus immineat, quā ex ullo alio com-
mercio humano. Dealtera verò; quod
vir & uxor sint una caro, c. 1. & propte-
rea ab uxore sua, exceptā causā fornicati-
onis sive adulterii, ac proinde ob solam
lepram divertere, nemini licet, Alex. III.
rescriptum c. *Quoniam 2. & eternæ ve-*
tatis oraculum sit Matth. cap. 19. v. 9.
Utrique huic rationi aliquid tribui-
endum & discrimen statuendum est inter
lepræ malignitatē; ut sanus ad coha-
bitionem cæteraque obsequia conjugalis
& ipsam etiam debiti redditionem ad-
stringatur, cùm lepra superveniens Me-
dicorum judiciò non est contagiosa; &
propterea ex hac illi nullum aut leve pe-
riculum imminet infectionis: de quo casu
c. 1. & c. *Quoniam cit.* exaudiunt DD.
casu autem, quō istius periculum coha-
bitatio & conjugalis debiti redditio affer-
re judicatur, ad hanc & illam non obliga-
tur; quod contractus matrimoniali ad eas
le obligare aliter voluisse non præsuma-
tur, quā salvā proprii individui inco-
lumitate; cùm hanc alienis commodis ac
solutiis præferre doceat Ordo Charitatis,
quæ incipit à se ipso, arg. can. *Si non licet,*
23. q. 5. & c. *Dilectio 25. de Prabend. &*
dignit. Ita cum Sylvestro V. Debitum q. 4.
Navarro Manual. cap. 16. n. 25. & alii
docent ex Theologis Sanchez Lib. 9. disp.
24. n. 2. & 17. & Bonacina de Matrim.
q. 4. p. 1. n. 8. ex JCT. is duo Barboz
Petr. in Rubric. ff. Soluto matrim. p. 2. n.
28. Augustin. in c. *Quoniam cit. n. 2. & ex*
Medicis Zacchias Q. Medico-legal. Lib.
7. Tit. 2. q. 5. n. 1.

Eadem, quæ lepræ, ratio est Gallici
istiusque affinium & contagiosorum
morborum aliorum; quibus proinde in-
feste

fecto conjugi debitum reddere, quando sine probabili periculo infectionis & sanitatis gravi detimento non potest, conjugem sanum non teneri, alii DD. relatione monent *citt. Sanchez n. 18. & Barbosa in c. Quoniam cit. n. 3.*

^{8.} Diēlis tamen addenda & bene notanda sunt tria. Primo extra casum, quod ex lepræ aut alterius morbi malignitate aut nimio horrore naturali periculum sanitatis manifestum imminet, sano recessum à commercio & cohabitatione conjugali non facile suadendum, immo ferè diffluendum, ut colligitur ex *c. I. & c. Quoniam citt.* ubi tamen, cùm à præcepto Apostolico casus lepræ non exceptus asseritur, id intelligendum est, quamdiu cohabitatio moraliter possibilis est: non etiam, cùm eam morbi contagiosa malignitas aut nimius horror ita impossibilem reddit, arg. Reg. *Impossibilium 185. ff. & Reg. Nemo 6. in 6.*

Vivianus in *c. cit. §. 3.* Secundò, coniugem sanum ob alterius lepram aliámve ^{9.} ei affinem malignitatem facilius à redditione debiti abfolvendum, quām omnino divertere: immo hoc nunquam, nisi ministratis afflīcto vita subsidiis permettendum; cùm infectionis periculum ferè majus ex carnali quām alio commercio aut sola cohabitatione aliorūmve obsequiorum exhibitione oriatur, ut laudatus Zaccias *n. 3.* observat. Tertiò, à redditione debiti & cohabitatione sanum multò difficultius excusari, quando lepra matrimoniale contractum antecessit, idque sanus non ignoravit, quām si matrimonio jam inito superveniat; priori enim casu, sibi imputare debet periculum infectionis, cui se liberè exposuit, cum leproso scienter contrahendō, ut cum Alex. de Nevo in *c. Quoniam cit. n. 6.* *Varro Manual. cap. 16. n. 25. &c.* monent *citt. Sanchez n. 22. & Barbosa in c. cit. n. 4.*

TITVLVS IX.

De Conjugio Servorum.

S U M M A R I U M.

1. *Conjugium irritat error Conditionis;*
2. *Non Adscriptitia & Originarie;*
3. *Sed Servilia:*
4. *Etsi id inter servum & ancillam consistere queat,*
5. *Si cum domini consensu:*
6. *Immò etiam sine isto contrabatur.*
7. *Liber cum ea, quam scit ancillam,* *validè contrabit.*
8. *Invalidè si ejus conditionem ignoret.*
9. *Validè initur cum libera, qua ancilla reputatur.*
10. *Opiniones de Origine impedimenti Conditionis,*
11. *Conciliantur.*
12. *Jure Ecclesiastico proditum non afficit infideles.*
13. *Matrimonium olim ex copula presumebatur.*
14. *Hodie ea presumptio cessat.*
15. *Cognitā uxoris servitute maritus à thoro liberè;*

B b 3 16. *A co-*